

[Finansministeren]

Jeg troede egentlig, at man dér var glade og godt tilfredse, og så kommer Socialdemokratiets formand og siger, at vi har lagt sten i vejen. Jeg tror, det er et forkert billede, hr. Svend Auken her tegner, men det vil jeg gerne komme tilbage til.

Til slut: Hr. Jes Lunde havde et indlæg, som var stærkt ideologisk præget, og det er jo altid spændende. Hr. Jes Lunde kritiserer regeringen for at være ideologisk. Det skal jeg bestemt ikke kritisere hr. Jes Lunde for at være, for det synes jeg er godt og spændende. Der er jo ikke så meget, vi kan blive enige om, det er klart, men der er én ting – og det vil jeg godt tage frem her – som jeg alligevel synes er interessant at se nærmere på, og det er Socialistisk Folkepartis holdning til en opløsning af den offentlige sektor.

Socialistisk Folkeparti taler jo meget om selvforvaltning, og jeg er helt overbevist om, at vi definerer det lidt forskelligt. Men jeg lytter mig til, at SF i virkeligheden er betydelig mere progressivt, når det drejer sig om at etablere en mere fleksibel offentlig sektor, end Socialdemokratiet er, og det vil jeg da ikke afvise at man kunne få noget ud af i fremtiden.

Hr. Behnke sagde, at der er et nødråb fra befolkningen om at få skatterne ned. Regeringen er også af den opfattelse, at skattetrykket er for højt, og den vil gøre alt for at få det ned, men det er vigtigt at føje til, at det har sine meget, meget snævre forudsætninger. Jeg vil godt allerede nu sige til fru Mimi Jakobsen, at i finansredegørelsen flirter vi ikke med skattelettelser. Det er forkert udtrykt. Vi flirter ikke med dem. Men vi har lavet en teknisk fremskrivning, hvori vi indbygger mindre skattelettelser og stiller de meget barske forudsætninger op, som skal opfyldes, for at de kan opnås.

Det er: Punkt 1) At det offentlige udgiftstryk reduceres. Punkt 2) At den private opsparing går i vejret. Punkt 3) At konkurrenceevnen bliver markant forbedret.

Det er altså ikke bare sådan et flot løfte om skattelettelser, men under nogle, statsministeren brugte udtrykket »benhårde« forudsætninger kan de opnås. Jeg vil gerne sige til hr. Behnke, at det er vigtigt at holde fast i dette synspunkt. Uanset hvor glade folk ville være her og nu for en skattelettelse, må vi sige, at i den nuværende økonomiske situation lader det sig ikke gøre, medmindre en række andre ting

bliver opfyldt samtidig. Men så skulle det til gengæld også gerne kunne lade sig gøre.

Jeg tror også, det er vigtigt at fastslå, at nok tales der meget om, hvordan tingene udvikler sig i England med baggrund i skattelettelserne, men jeg er overbevist om, at man dér allerede på grund af for store skattelettelser er på vej ind i nogle økonomiske problemer, og at vi kan lære af det, der sker derovre, så vi ikke uden videre lader os forlede til at gøre det samme.

Men nuvel, det, der er afgørende, er: Regeringen ønsker skattetrykket ned, men vi ønsker ikke at reducere det, medmindre det er ansvarligt, og det forudsætter, at en række ting er opfyldt.

Jeg er enig med hr. Behnke i, at finansredegørelsens skøn ikke er noget at råbe hurra for, og jeg vil godt benytte lejligheden her til at sige, da der er nogle, der ligesom har søgt at give indtryk af, at vi i Finansministeriet og i vores finansredegørelse har været mere optimistiske end andre økonomiske redegørelser, at det ligger ikke i finansredegørelsen, det er ikke dens budskab. Dens budskab er, at vi befinder os i en meget alvorlig økonomisk situation, men samtidig siger vi, at den politik, som tidligere firkloverregeringen og nu KVR-regeringen førte og fører, også bidrager til en strukturændring i økonomien, som er positiv, og hvis vi kan leve op til de stramme krav i de kommende år, vil vi også være i stand til at nå frem til ligevægt på vores betalingsbalance inden for en overskuelig fremtid.

Det er ikke et mere optimistisk billede, men det er et forsøg på at fortælle, at det godt kan lade sig gøre, hvis vi bare vil smøge ærmerne op.

Fru Mimi Jakobsen sagde i øvrigt, at hun var stiltfærdigt tilfreds med finanslovsforslaget. Man kan udtrykke sig på mange måder, og det var altså fru Mimi Jakobsens.

Jeg vil så bare sige – og jeg sagde det også i går – at i regeringen er vi meget tilfredse med de aftaler, vi har indgået med Centrum-Demokraterne, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet, og vi mener, at der er givet og taget, som det må være i den slags situationer.

Hr. Kofod-Svendsen er vel den, der i dag har beskæftiget sig mest med finansredegørelsen. Vi er naturligvis altid glade for i Finansministeriet, når vi laver så stort et arbejde, som tilfældet er i forbindelse med sådan en redegørelse,